

21 березня. Саме у цей день, я вийшов на сцену Київського національного музею імені Тараса Шевченка, де відбувся міський етап конкурсу читців поезії великого Кобзаря...

Серце билосся все сильніше і сильніше. Я слухав як виступали різні конкурсанти – аналізував їх виступи – фіксував найбільш вдалі знахідки, намагався зрозуміти помилки кожного, і не допустити їх у своєму виступі. Поряд зі мною сидів мій навчитель, мій натхненник, мій наставник – Бідоленко Людмила Миколаївна. Саме Людмила Миколаївна знайшла вірш Ліни Костенко – «Заворожи мені волхве», який і запропонувала мені прочитати. Зауважу, що ми багато працювали над ним, знаходили кожну вільну хвилину і розбирали партитуру, втілювали образ поета.

І ось, ця хвилина, коли ти виходиш на сцену... Я намагався максимально показати усю проблематику вірша, показати образ «загартованого, заґратованого» Шевченка. «Мелодія» Скорика, яку я зіграв, справила враження чарівності, таємничості.

Після закінчення виступу, журі розпочало голосування. Усіх конкурсантів провели до зали, де показували картини Шевченка. Зачекавши одну годину – нас нарешті запросили до зали. Саме ця хвилююча мить...

Спочатку нагороджували дипломантів конкурсу, потім лауреатів третьої премії, і ось моє ім'я: «Пришва Родіон – друга премія!» Ця перемога стала не тільки моєю, але й перемогою моєї гімназії та мого наставника – Людмили Миколаївни.

Родіон Пришва, 5-А